

Ordføreren (A. Johansen): Som det fremgaar af den foreliggende Betænkning, har Udvalget gennem en Række Møder behandlet Lovforslaget om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven. Udvalget har endvidere indhentet Oplysninger om forskellige Forhold samt behandlet de Henvendelser, der enten skriftligt eller gennem fremmødte Deputationer er fremkommet fra forskellig Side. Saavel de indhentede Oplysninger som de skete Henvendelser er optrykt som Bilag til Betænkningen.

Det er ikke lykkedes at naa til Enighed, idet et Flertal i Udvalget, Socialdemokrater og Radikale, har tiltraadt Ministeriets Forslag med nogle enkelte af Ministeren tiltraadte Ændringer, medens et Mindretal, Venstre og Konservative, har stillet Ændringsforslag, som Flertallet ikke har kunnet følge, og som heller ikke er tiltraadt af Ministeren.

Udvalgets Flertal maa være enigt med Ministeriet i den af dette foreslaaede Udvidelse af Listen over Erhvervs sygdomme, idet man ikke kan anse det for forsvarligt at holde de omhandlede Forringelser af Arbejdernes Arbejdsevne ude fra den samme Beskyttelse, som Ulykkesforsikringsloven yder saavel de ved Ulykkestilfælde tilskadekomne Arbejdere som Ofrene for de Erhvervs sygdomme, der allerede er inddraget under Loven.

Gennem de foretagne Undersøgelser vedrørende de i Lovforslaget medtagne Erhvervs sygdomme maa det anses for godtgjort, at man er i Stand til at konstatere Sygdommens Udspring og Forbindelse med de paagældende Arbejdsprocesser, ligesom det med nogenlunde Sikkerhed kan paaregnes, at der ikke vil blive Tale om betydelige Omkostninger for Forsikringsselskaberne.

Selv om Muligheden for betydelige Omkostninger havde foreligget, vilde det dog ikke have været nogen Grund til at undlade den foreslaaede Udvidelse, tværtimod; thi i jo højere Grad man i Arbejdsprocesserne inddrager Hjælpemidler, der virker nedbrydende paa Arbejdernes Helbred, des stærkere bliver Kravet om, at Produktionen selv maa bære Omkostningerne ved Imødegaaelsen af den skete Skade.

Udvalgets Flertal har derfor ogsaa ment, at der maa være Adgang til, ud over de i Lovens Skema angivne Erhvervs sygdomme, at medtage andre, naar det gennem Undersøgelser er konstateret, at de skyldes de Forhold, hvorunder et Arbejde foregaar. Flertallet stiller derfor det i Betænkningen under Nr. 2 anførte Ændringsforslag, angaaende hvilket i øvrigt skal anføres, at

der til Udvalget er indgaaet Henvendelse fra Fiskerne om, at en blandt dem forekommende Eksem, der navnlig optræder hos dem, der fisker ved Doggerbankerne, og som i nogle Tilfælde kan være meget ondartet, maa blive medtaget blandt de i Lovforslaget nævnte Erhvervs sygdomme. Udvalgets Flertal maa hævde, at saa længe denne Lidelse og dens Opstaaen ikke er tilstrækkeligt undersøgt, kan der ikke ved Loven paabydes Erstatningsansvar derfor, og Flertallet maa derfor angaaende Spørgsmaalets Inddragning under Loven henvise til Ændringsforslaget under Nr. 2, hvorefter det kræves, at en behørig Undersøgelse har konstateret Sammenhængen mellem Sygdom og Arbejde.

Under Ændringsforslag Nr. 3 foreslaar Udvalgets Flertal, at Bestemmelsen om Fiskernes Repræsentation i Ulykkesforsikringsraadet — nugældende Lovs § 11, Stk. 3 — ændres derhen, at der vælges 1 Repræsentant for Arbejdsgiverne i Virksomheder, henhørende under Lovens § 57, og 1 Repræsentant for de efter §§ 57—59 forsikrede, hvorved ogsaa de i Henhold til nævnte Paragraffer selvforsikrede vil blive direkte repræsenteret i Raadet. Indstillingsretten udvides til at omfatte de 2 bestaaende Fiskeriforeninger, idet man ikke har ment at kunne imødekomme det fra Vestjysk Fiskeriforening fremsatte Ønske om en direkte Repræsentant i Ulykkesforsikringsraadet.

I Forbindelse med den foreslaaede Adskillelse af det nu bestaaende Forsikringsforbund for Søfart og Fiskeri i et eget Forsikringsforbund for hvert af de 2 Erhverv har Udvalgets Flertal stillet Forslag om, at Socialministeren, foruden at godkende Forsikringsforbundenes Love, ogsaa skal godkende en eventuel Inddeling af Forsikringsbestanden i Fareklasser samt Tarifiering herfor.

Der har for Udvalget været fremsat Ønske om, at Stk. 4 i den gældende Lovs § 56 maatte udgaa, fordi den i Stykket indeholdte Undtagelsesbestemmelse for Partsfiskere, der er Medejere af Baad og Redskaber, skabte et Misforhold mellem Baadens Fører, hvem Undtagelsesbestemmelsen ikke gjaldt, og de øvrige Medejere. En fremsat Frygt for, at der derved kunde blive paalagt de mindre Baadere en forøget Forsikringsbyrde, som de vanskeligt kunde bære, har vist sig ugrundet, idet Frygten kun omfattede 57 Personer, hvoraf 44 ved Selvforsikring havde udjævnet Misforholdet. Tilbage var altsaa kun 13 Personer, hvilket man ikke ansaa for et tilstrækkeligt Grund-